

جوکمی نهو که سهی که مته رخه می دهکات له نویژه کانیاندا

[کردی - کوردی - kurdisch]

دهستهی بهشی زمانی کوردی له مایه پری ئیسلام هاوس

پیداچونه وهی: پشتیوان ساییر عزیز

2012 - 1433

IslamHouse.com

﴿ حكم التهاون في أداء الصلاة ﴾

« باللغة الكردية »

فريق قسم اللغة الكردية بموقع دار الإسلام

مراجعة: بثتيوان صابر عزيز

2012 - 1433

IslamHouse.com

حوکمی نهو کهسهی کهمتهرخه می دهکات له نویتزه کانیاندا

ئه م پرسیاره ئاراسته ی مالپه ری ئیسلام هاوس کراوه :

پرسیار: السلام علیکم، ماموستای به ریز: موسولمانیک ههیه نویتزه کات به لام جاری واههیه فه رزیکی ناکات، ئه مه جکه له وهی نویتزه به یانیانی ئه فه وتی، حوکمی چیه وچی بکات باشه؟

وه لام : سوپاسی بی پایان بو خوی گه وره ومیهره بان وپاشان:

برای به ریز نویتزه کردن له ئیسلامدا پینچ فه رزه وناکریت که سیکی باوه ردار کهمتهرخه م بیت له جی به جی کردنی فه رمانه کانی خوی گه وره دا فه رمانیکیش که کۆله که و راگری ئاینی پیروزی ئیسلامه، له فه رمووده یه کدا هاتووه : عن معاذ بن جبل (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله - صلى الله عليه وسلم -: «ألا أخبرك برأس الأمر كله وعموده ، وذروة سنامه؟ قلت: بلى يا رسول الله ، قال: رأس الأمر

الإسلام وعموده الصلاة ، وذروة سنامه الجهاد» [رواه الترمذي وقال حديث حسن صحيح] .

واته: ئايا هه وائت پي بدهم به سهري هه موو فه رمانه كان وكۆله كه كه ي ولوتكه ي به رزي؟ و وتم : به لي ئه ي پيغه مبهري خودا، فه رمووي : سهري فه رمانه كانى ئيسلام وكۆله كه وپاگره كه ي نويزه، و لوتكه ي هه ربه رزي ئيسلاميش جهاد وتي كوشانه له پيناو خودا .

هه روه ها كوئا وه صيه تيكيشه كه پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) وه صيه تى پي كرديت بو ئومه ته كه ي و فه رموويه تى: «الصلاة وما ملكت أيمانكم» [رواه ابن ماجه] واته : ئاگادارى نويزه كانتان بن له گه ل كه نيزه كه كانتان .

له باره ي گرنكى نويز و جياوازيه كى گه وره كه له نيوان باوه رداران و بيباوه راندا هه بيت پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) ده فه رمويت : «العهد الذي بيننا وبينهم الصلاة فمن تركها فقد كفر»

[رواه أحمد وأهل السنن بإسناد صحيح] واته : ئەو په‌یمان
 وبه‌لینیه‌ی که له‌نیوان نئیمه وئەواندا هه‌یه نوێژه هه‌رکه‌س
 ته‌رکی کرد و ئەنجامی نه‌دا ئەوه بی‌باوه‌ر بووه .

خوای گه‌وره‌یش له‌باره‌ی نوێژ نه‌کرانه‌وه فه‌رموو‌یه‌تی : ﴿ فِي
 جَنَّتٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٤١﴾ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٢﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ﴿٤٣﴾ قَالُوا لَمْ نَكُ
 مِنَ الْمَصْلِيِّينَ ﴿٤٤﴾ وَلَمْ نَكُ نُطْعَمُ الْمُسْكِينِ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ﴿٤٦﴾
 وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٤٧﴾ حَتَّىٰ أَتَيْنَا الْيَقِيْنَ ﴾ [المدثر : ٤١ - ٤٧] واته :
 به‌هه‌شته‌یه‌کان لای خو‌یانه له‌ دۆزه‌خیه‌کان ئەپرسن (٤٠) ئایا
 چی ئیوه‌ی گه‌یاندۆته‌ ناو ئاگری دۆزه‌خ و سه‌قه‌ر (٤١)
 له‌وه‌لامدا ئەلین ئئیمه له‌ نوێژکه‌ران نه‌بووین (٤٢) وه
 خواردنمان نه‌ده‌دا به‌هه‌ژاران (٤٣) وه‌رۆ ده‌چووین له‌گه‌ڵ
 ئەوانه‌ی که رۆ ده‌چوون له‌ قسه‌ی خراپه‌و بی‌شه‌رعی دا (٤٤) .

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت : ﴿ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ * الَّذِينَ هُمْ عَنْ
 صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴾ [الماعون : ٤ - ٥] .

